

UTLENDINGSNEMNDA
UNE

ARBEIDS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET

MOTTATT

24 JUL 2009

Arbeids- og inkluderingsdepartementet
Postboks 8019 Dep
0030 Oslo

Deres ref:
200903183-/JRS

Vår ref:
09/00378 kla

Dato
20.07.2009

Høring - unntak fra taushetsplikt og opplysningsplikt for ansatte ved mottak og omsorgssentre

Vi viser til departementets brev av 11.06.2009.

Vi har følgende merknader:

Ny lov § 84 a

Til annet ledd annet punktum foreslår vi at formuleringen endres fra hva utlendingsmyndighetene "kan anmode om" til opplysninger utlendingsmyndighetene har rett til å få (på anmodning) eller avgiver plikt til å gi. En alternativ formulering kan være: "Utlendingsmyndighetene har på anmodning rett til opplysninger om...".

Ny forskrift § 17-7 a

Etter forvaltningsloven § 17 første ledd skal forvaltningsorganer påse at en sak er så godt opplyst som mulig før vedtak treffes. Forslaget til ny forskrift § 17-7 a første ledd synes dermed overflødig.

For øvrig kan en uttrykkelig regel om at utlendingsmyndighetene i asylsak "skal... vurdere å innhente opplysninger i saken fra mottak mv.", gi et inntrykk av at dette er noe som bør gjøres eller at informasjon fra mottak vil være en prioritert informasjonskilde. Departementet skriver i høringsbrevet under pkt. 5.1 at de foreslåtte regler skal sikre at utlendingsmyndighetene gis tilgang til relevante opplysninger slik at grunnlaget for å avgjøre en sak blir best mulig. Idet de færreste asylsøkere legger fram notorisk dokumentasjon på identitet eller anført asylgrunnlag, og spørsmål om troverdighet kan reises i mange saker, kan opplysninger fra mottak i mange tilfeller tenkes å bidra til sakens opplysning. Likevel vil den praktiske situasjon trolig være at opplysninger fra mottak kun vil være avgjørende i et lite mindretall av sakene. Vi forstår de foreslåtte reglene slik at de ikke er ment å innebære ytterligere informasjonsinnhenting kun for kontrollens skyld, men at anmodning om opplysninger bør bygge på konkrete behovsvurderinger i den enkelte sak.

Vi mener det er hensiktsmessig at det fremkommer av bestemmelsen annet ledd første punktum at vurderingen av hva som er "relevante opplysninger" er opp til utlendingsforvaltningen. Dette kan

UTLENDINGSNEMNDA

Besøksadresse: Stenersgata 1 B/C
Postboks 8165 Dep. 0034 Oslo

Tlf: 21 08 50 00 Faks: 21 08 50 01
Internett: <http://www.une.no>

Org.nr: 9820 19095
Bank: 7694.05.02302

tydeliggjøres for eksempel ved flg. formulering: "Utlendingsforvaltningen kan be om opplysninger *den anser som relevante* om den enkelte beboer..".

Annet ledd, annet punktum om at "Også andre forhold kan være relevante", synes overflødig idet første punktum har presisert at opplysningene som der er nevnt kun er eksempler.

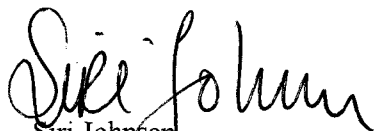
For øvrig regulerer ikke foreslag til bestemmelser fremgangsmåten når de mottaksansatte på eget initiativ vil gi opplysninger til utlendingsforvaltningen. Videre bør Utlendingsmyndighetenes anmodning om informasjon besvares raskt for å unngå lang saksbehandlingstid av utlendingssaken. Et alternativ kan være å innta at henvendelser skal besvares "innen rimelig tid". Denne type spørsmål kan muligens reguleres av retningslinjer fra Utlendingsdirektoratet, jf. forslag til bestemmelse sjette ledd.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Departementet skriver i høringsbrevet pkt. 7 at forslaget kan medføre behov for ytterligere rutiner og opplæring i UDI, og kan medføre noe lengre saksbehandlingstid i forbindelse med innhenting av opplysninger. På den annen side mener departementet at innhentet informasjon kan bidra til å belyse uklare forhold, og dermed redusere behovet for annen utredning, og dermed totalt sett føre til kortere saksbehandlingstid.

En forutsetning for kortere saksbehandlingstid vil være at forslaget ikke fører til innhenting av informasjon i saker kun fordi reglene gir adgang til slik innhenting, men at det dreier seg om konkrete vurderinger i saker hvor annen utredning ville vært aktuelt som følge av uklare forhold. Vi vil likevel anta at innhenting av informasjon ofte vil komme i tillegg til, og ikke istedenfor, annen utredning. Vi viser til at den informasjonen som kan forventes i en del saker neppe alene vil avklare alle relevante spørsmål – men inngå i en helhetsvurdering. De opplysningene som utlendingsmyndighetene vil motta på anmodning vil heller ikke nødvendigvis gi et vesentlig bidrag til opplysning av saken. Like fullt vil en runde med informasjonsinnhenting føre til lengre saksbehandlingstid. Dersom opplysninger som innhentes viser seg å være i motstrid med hva utlendingen selv har oppgitt, vil det videre være aktuelt å forelegge opplysningene for utlendingen til uttalelse, jf. fvl § 17 annet ledd, hvilket i så fall ytterligere kan forlenge saksbehandlingstiden. Dersom UDI som følge av økt informasjonsinnhenting vil treffe flere negative vedtak – fordi tvil som tidligere ville ha kommet utlendingen til gode ikke lenger foreligger – kan for øvrig UNE motta flere klagesaker. Selv om UDI har innhentet opplysninger i en tidligere fase av saksbehandlingen, kan også UNE komme til å anmode om opplysninger når klagen behandles. I de sakene der forslag til bestemmelser vil få praktisk betydning, bør det derfor tas høyde for *noe* økt ressursbruk og saksbehandlingstid i UNE, uten at vi nå har grunnlag for å konkretisere effekten nærmere.

Med hilsen

Siri Johnsen
fungerende direktør

Ketil Larsen
spesialrådgiver